

ΑΠΟ ΒΔΟΜΑΔΑ ΣΕ ΒΔΟΜΑΔΑ

ΚΑΪΜΕΝΗ ΑΘΗΝΑ!

Ἡ Μοῖρά της εἶναι γραμμένη μέσα στὰ λίγα τούτα ἐπιγραμματικά λογία τοῦ κ. Μῶσσον:

«Ἐξκοσι χρόνια λογοφέρνετε γιὰ τὸ ζήτημα τοῦ νεροῦ τῆς Ἀθήνας. Καὶ τὸ νερὸ θρίσκειται ἀκόμα μαζουὰ σας. Τὸ σχέδιό της τώρα θὰ σᾶς δώσῃ ὄλιγο γιὰ κοιυέντα ἄλλων εἴκοσι χρόνων ἀκόμα. Καὶ ὕστερα θὰ χτυπάτε τὸ κεφάλι σας, γιὰτὶ δὲν θᾶχατε ἀρχινισμένο ἀκομα ἓνα ὠραῖο ἔργο, πού θὰ μπορούσατε νὰ τᾶχετε τελειωμένο.»

Ἐνας ξένος μίλησε μὲ τὸν τρόπον αὐτό. Γιὰτὶ μονάχα ἓνας ξένος μπορεῖ νὰ ἰδῇ, μὲ καθαρὸ μάτι, ὅλα τὰ παράξενα πού γίνονται στὸν τόπο μας. Ἐμεῖς τᾶχουμε συνειδησιμένα. Μᾶς φαίνονται σὰ μιὰ φυσικὴ κατάσταση. Δὲν μᾶς ξαφνίζουνε καθόλου. Ἔτσι ἡ Ἑλλάδα κατάντησε ὁ τόπος τῶν ζητημάτων. Τὸ καθετὶ, πού ἄλλοι εἶναι ἱστορία ὠρῶν, μῆνῶν τὸ πολὺ, γιὰ ν' ἀποφασιστῆ καὶ νὰ μῆ πρᾶξη, ἐδῶ γίνεται ζήτημα, γιὰ τὴν αἰωνιότητα. Δηλαδὴ ἀέρας. Καὶ φαίνεται πὼς ὁ ἀέρας αὐτὸς μᾶς ἔγινε τόσο ἀπαραίτητος γιὰ τὴν ἀνυποψία μας, ὅσο κι' ὁ φυσικὸς ἀέρας. Ἴσως καὶ περισσότερο ἀπ' αὐτόν. Χωρὶς ἀέρα ζοῦμε ἐπιτέλους ἀξιόλογα μέσα στὰ καφενεῖα μας. Χωρὶς «ζήτημα» ὅμως δὲν μπορούμε νὰ ζήσουμε οὔτε στιγμὴ. Μὲ τὸ ζήτημα τοῦ νεροῦ ξεδιψᾶζουμε τόσα χρόνια, πλυνόμαστε, κολυμποῦμε ἀκόμα μέσα του μιὰ χαρὰ. Ἄν εἶχε φτάσει τὸ πραγματικὸ νερὸ ἀπ' τὴ Στυμφαλία, ἐδῶ καὶ εἴκοσι χρόνια, θὰ εἶχαμε σκάση ἀπ' τὴ δίψα. Τὸ ἴδιο τώρα μὲ τὸ σχέδιό της Ἀθήνας. Μὲ τὸ ζήτημα τοῦ σχεδίου κυκλοφοροῦμε θαυμασία, κατοικοῦμε θαυμασιώτερα, χαιρόμαστε τὶς ὠμορφιὰς τῆς Ἀθήνας θαυμασιώτατα. Ἄμα τὸ ζήτημα γίνῃ πρᾶγμα, θὰ πάθουμε ὀλοὶ ἀπὸ ἀσφυξία.

Κι' ἔπρεπε νὰρθῆ ἓνας ξένος γιὰ νὰ καταλάβῃ τὴν παράξενη αὐτὴ ψυχολογία μας, πού δὲν εἶναι καὶ τόσο παράξενη ὅσο φαίνεται. Τί ἔγινε μὲ τὸν ξένον αὐτό; Τὸν προσκαλέσαμε νὰ μᾶς κἀνῃ ἓνα σχέδιο γιὰ τὴν προτεύουσά μας. Καὶ γιὰ νὰ τὸν προσκαλέσουμε πᾶει νὰ πῆ, ὅτι δὲν βρῖσκαμε στὸν τόπο μας κάποιον καλύτερό του καὶ ὅτι ἐπὶ τέλους εἶχαμε κάποιον ἐμπιστοσύνη στὰ φῶτα του. Καὶ τὸν ἐφέραμε καὶ τὸν ἀκριβοπληρώσαμε τεύουσά μας. Καὶ γιὰ νὰ τὸν προσκαλέσουμε, πᾶει νὰ μᾶς δώσῃ τὸ σχέδιό του. Καὶ μᾶς τᾶδωκε ὁ ἄνθρωπος. Καθένας θὰ φανταστῆ τώρα, πὼς τὸ πῆραμε αὐτὸ τὸ σχέδιο, τὸ μελετήσαμε, φέραμε τὶς ἀντιλογίες μας σὲ μερικὲς του λεπτομέρειες — αὐτὸ θὰ ἦταν φυσικὸ — καὶ τὸ βῆλαμε σὲ πρᾶξη. Κι' ἂν δὲν τὸ βῆλαμε ὄλο μαζὶ σὲ πρᾶξη, πού θὰ ἦταν δύσκολο νὰ γίνῃ μονομιάς, τὸ δεχτήκαμε τέλος πάντων, μιὰ καὶ καλῆ, σὰν ὀριστικὸ σχέδιο τῆς Ἀθήνας, γιὰ νὰ τὸ ἐφαρμοσοῦμε τμηματικὰ καὶ μὲ μέθοδο καὶ γιὰ νὰ λείψῃ κάθε ρυμοτομικὴ καὶ οἰκονομικὴ ἀσυνέπεια ἀποδῶ κ' ἐμπρός, πού θὰ κἀνῃ ἀνεφάρμοστο ὕστερ' ἀπὸ λίγα χρόνια κάθε σχέδιο, καὶ τὸ καλύτερο ἀκόμα.

Αὐτὰ θὰ φανταζότανε κανεὶς πὼς ἔγιναν. Αὐτὰ θὰ φυσικὰ καὶ τὰ λογικά. Τί μαθαίνομε ὅμως τώρα ἀπ' τὸν ξένον ἄνθρωπο, πού ἐπὶ τέλους, ἀφοῦ πληρώθηκε

γιὰ τὸν κόπο του, θὰ μπορούσε ἀξιόλογα νὰ μᾶς μοντέζωση καὶ νὰ μᾶς ἀφίση νὰ καθουρντίζουμε τὸν ἀέρα μας, χωρὶς νὰ σκοτιστῆ γιὰ τίποτε ἄλλο; Μαθαίνομε, ὅτι οἱ εἰδικοί (;) τοῦ τόπου δὲν ἐγκρίνουνε τὸ σχέδιό του. Καὶ ὅτι οἱ ἀρμόδιοι ἔχουν στὸ νοῦ τους νὰ προκηρύξουν παγκόσμιον διαγωνισμὸ γιὰ νὰ γίνῃ καινούργιο σχέδιο. Καὶ νὰ ξαναρχίσουμε πάλι ἀπ' τὸ ἄλφα. Γιὰτὶ κανένας βέβαια δὲν μπορεῖ νὰ μᾶς ἐγγυηθῆ πὼς, ὕστερα ἀπὸ ἄλλα εἴκοσι χρόνια, πού θὰ τραβήξῃ ἡ δουλειά, τὸ νέο σχέδιο θὰ μᾶς ἀρέσῃ πάλι. Καὶ τότε θὰ βρεθῆ πάλι καμμιά καινούργια φάμπρικα κ' ἔτσι οἱ ἀρχιτέκτονες τοῦ κόσμου θὰ καταγίνωνται, στοὺς αἰῶνες τῶν αἰῶνων, νὰ φτιάχνουν σχέδια τῶν Ἀθηνῶν.

Κανένας δὲ ρωτᾶει ὅμως τί γίνεται στὸ μεταξύ ἡ Ἀθήνα μας, τὸ «λοστέφανον ἄστν», ἡ πρωτεύουσα τῆς Μεγάλῃς Ἑλλάδας, τὸ ἠθικὸ καὶ πνευματικὸ κέντρο τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἡ δοξασιμένη κοσμοπόλη τοῦ ἔχτες καὶ τοῦ αὔριο; Γίνεται, ἀλλοίμονο, ἐκεῖνο πού γίνεται καὶ πού ἐξακολουθεῖ νὰ γίνεται. Γίνεται ἓνα τέρας χωρὶς ριθυμὸ, χωρὶς χαρακτήρα, χωρὶς ἀνεση, χωρὶς λογαριασμὸ κανένα. Καθένας κάνει στὸ ἀπειριτέιχτο αὐτὸ οἰκόπεδο, ὅτι θέλει καὶ ὅπως τὸ θέλει. Ὁργιάζουνε ἀπάνω στὸ «δαμονίον πτολίεθρον». Ἀρχές, νεόπλουτοι, μηχανικοὶ-εργολάβοι, σοβατζήδες, κερδοσκοποὶ καὶ κάθε καρδιτζι-καρδί. Καθένας ἀπ' αὐτοὺς ἔχει καὶ ἀπὸ ἓνα σχέδιο. Καὶ τὸ σχέδιο αὐτὸ εἶναι καλύτερο ἀπ' τὸ σχέδιο τοῦ κάθε Μῶσσον. Καὶ μόνο γιὰ τὰ σχέδια αὐτὰ δὲν ὑπάρχει καμμιά ἀντίρρηση.

Καὶμένη Ἀθήνα!

ΠΑΥΛΟΣ ΝΙΡΒΑΝΑΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

«Ὁ Ἀρχοντας Μανριανὸς κ' ἡ ἀδερφή του», εἶναι τὸ καινούργιον δράμα τῆς κυρίας Γαλιτέας Ν. Καζαντζάκη, σὲ μιὰ μεγάλη πρᾶξη καὶ σὲ τρεῖς εἰκόνες. Τὸ δράμα τοῦτο, γραμμένον σ' ἑνδεκασύλλαβο στίχο καὶ σὲ γλῶσσα κανονικὴ καὶ ἀρκετὰ ποιητικὴ, εἶναι βγαλμένο ἀπὸ τὸ δημοτικὸ τραγοῦδι, τὸ γνωστὸν μὲ τὸν τίτλον «Τὸ στοίχημα τοῦ Μανριανοῦ» πού ἀνήκει στὸν Ἀρχαϊκὸ κύκλον καὶ πού τὸ ἔγραψε κι ὁ κ. Ν. Ποριώτης γιὰ βᾶση τῆς τραγωδίας του «Ροδόπη». Ἡ κυρία Καζαντζάκη ἀλλάξε ἀρκετὰ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ δημοτικοῦ τραγοῦδιος γιὰ νὰ δώσῃ στὸ δράμα τῆς τὸ τέλος πού ἠθελε καὶ πού τῆς χρειαζότανε γιὰ ν' ἀποδείξῃ, ὅτι ἡ γυναῖκα εἶναι πάντα πλάσμα ἀδύναμον ν' ἀντισταθῆ στὴ γοητεία τοῦ χρυσαφιοῦ καὶ στὰ ξεπλανήματα τῆς ἀγάπης.

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ. **Ι. Ναθ.** Δευκάδα. Θὰ δημοσιεῖτῃ. Μὰ γράψε μας τί σημαίνουν οἱ λέξεις ἀμπαρόνη καὶ χαλίπωμα. — κ. **Μηρ.** Καλοῦται μὰ χρειάζεται ποῖλα διορθώματα. — κ. **Γ. Τουρ.** Λαμία. Μὴν ἀπογοητεύεσαι ἔτσι εὔκολα Γράψε καὶ μὲ τὸν καιρὸ θὰ γράψω καὶ καλὰ ποήματα. — κ. **Παν.** Λειβαδιά. Σ' εὐχαριστοῦμε γιὰ τὸ γράμμα σου. Γιὰ ὅτι παρατήρῃς σ' αὐτὸ ἔχεις δικίον μὰ δὲν πειράζει καὶ τόσο. Πᾶει, πέρασσε κι' αὐτὸ... κ. **Δημ. Β.** Ανοσιγῶς ὁ Ἀποναῖος κ. **Daniel Bonesepectius** δὲ θὰ μπορεῖ ν' ἀπαντήσῃ στοὺς **Βωμιάρηδες**, γιὰτὶ, καθὼς μᾶς γράφει, καταγίνεται νὰ χρεῖσῃ τὸ προελάητο «Φέσι» του πού ἀρχινᾷ ἔτσι:

Ἐμεῖ δὲν μοῦ ἀρέσει
νὰ φορέσω φέσι.
Ἄν εἶν' καὶ κοραβαίι.
Ἄς τὸ φορέσουν ἄλλοι.

Περὶ ἐκποίησης τοῦ γηπέδου τῶν Βασιλικῶν Σταύλων.

Ο

Ἐπιτελεσθέντος τῆς Συγκοινωνίας διακηρύττει ὅτι :

Ἐκτελεσθῆναι εἰς δημοπρασίαν ἢ ἀπαλλοτριώσεις τοῦ ἐντός του ἐγκεκριμένου σχεδίου τῆς πόλεως Ἀσωνίων περιλαμβανομένου γηπέδου τοῦ περιλαμβανομένου μεταξύ τῶν ὁδῶν Σταδίου, Λυκαβητοῦ, Πανεπιστημίου καὶ Βουκουρεστίου, ἐφ' οὗ κείνται οἱ Βασιλικοὶ σταῦλοι, ὑπὸ τοὺς ἐξῆς ὁροῦς.

1ον) Τὸ ἔμβαδόν τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἐκποιουμένου γηπέδου συνίσταται εἰς τὴν ἀπομένουσαν ἑκτασιν μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῆς ἀπαιτουμένης τοιαύτης πρὸς διαπλάτυνσιν τῶν ὁδῶν Βουκουρεστίου καὶ Λυκαβητοῦ εἰς 15 μέτρα ἧτοι περίπου εἰς 9026.91 τετραγωνικά μέτρα ἢ 16047.84 τετραγωνικοὺς πήχεις.

Αἱ διαστάσεις τοῦ γηπέδου τῶν Βασιλικῶν Σταύλων συμφώνως τῷ σχετικῷ διαγράμματι αὐτοῦ εἶνε αἱ ἐξῆς:

Τῆς Β. Δ. πλευρᾶς μ. 94,05 (ὁδὸς Λυκαβητοῦ)

Τῆς Β. Α. πλευρᾶς μ. 106,05 (Λεωφόρος Πανεπιστημίου)

Τῆς Ν. Α. πλευρᾶς μ. 94,45 (ὁδὸς Βουκουρεστίου)

Τῆς Ν. Δ. πλευρᾶς μ. 106,00 (Ὁδὸς Σταδίου).

Τὰ δὲ ὑψόμετρα τῶν τεσσάρων αὐτοῦ γωνιῶν εἶναι τὰ ἐξῆς:

Γωνία ὁδῶν Σταδίου καὶ Λυκαβητοῦ 9,00 μ.

Γωνία ὁδῶν Λυκαβητοῦ καὶ Πανεπιστημίου 3,89 μ.

Γωνία ὁδῶν Πανεπιστημίου καὶ Βουκουρεστίου 5,05 μ.

Γωνία ὁδῶν Βουκουρεστίου καὶ Σταδίου 2,18 μ.

2ον) Ἡ ἀπαλλοτριώσεις περιλαμβάνει ἢ τὴν μεταβίβασιν τοῦ δικαιώματος τῆς κυριότητος ἢ τὴν σύστασιν δικαιώματος ἐπιφανείας πρὸς οἰκοδομικὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ γηπέδου ἐπὶ 66 ἢ 99 ἔτη, μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν ὁποίων τὸ γήπεδον μεθ' ὅλων τῶν ἐπ' αὐτοῦ οἰκοδομικῶν ἐγκαταστάσεων θέλει περιέλθει καὶ αὐθις εἰς τὴν κατοχὴν καὶ πλήρη κυριότητα τοῦ δημοσίου. Αἱ σχετικαὶ αἰτήσεις πρὸς ἀπόκτησιν τοῦ ἀπαλλοτριουμένου γηπέδου δεόν νὰ περιέχωσι προτάσεις διὰ πάντα τὰ ἀνωτέρω εἶδη ἀπαλλοτριώσεως.

3ον) Ἡ μεταβίβασις τῆς κατοχῆς τοῦ γηπέδου εἰς τὸν νέον κύριον ἢ τὸν ἐπιφανιοῦχον θέλει συντελεσθῆναι ἐντὸς ἐννέα μηνῶν ἀπὸ τῆς ὑπὸ τοῦ Ἐπιτελεσθέντος Συμβουλίου ἐγκρίσεως τοῦ ἀποτελέσματος τῆς δημοπρασίας.

4ον) Εἰς τὰς ὑποβληθησόμενας προτάσεις δεόν νὰ καθορίζεται ὁ χρόνος τῆς ἐνάρξεως τῶν οἰκοδομικῶν ἐργασιῶν καὶ τῆς πῦθανῆς αὐτῶν ἀποπερατώσεως καὶ δεόν αὐτὰ νὰ συνοδεύωνται ὑπὸ ἐπεξηγηματικῆς ἐκθέσεως μετὰ τῶν σχετικῶν διαγραμμάτων, ἐξ ὧν ἐμφαίνεται ἐν γενικαῖς γραμμαῖς τὸ εἶδος τῶν ἀνεγερθησόμενων οἰκοδομημάτων, ἅτινα δεόν νὰ ἀποτελοῦν ἁρμονικὸν σύνολον, καὶ ἡ δαπάνη εἰς τὴν εἶνε διατεθημένος ὁ ἀνάδοχος νὰ προβῆ δι' αὐτὰ.

5ον) Ὁ εἰς δὴν κατακυρωθῆσεται τὸ γήπεδον πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν οἰκοδομικῶν ἐργασιῶν ὑποχρεοῦται νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας πρὸς ἔγκρισιν τὰ τελικὰ σχέδια μετὰ τοῦ προϋπολογι-

σμοῦ, τὸ δὲ Ἐπιτελεσθέντος ἔχει τὸ δικαίωμα μετ' ἔγκρισιν τοῦ Ἐπιτελεσθέντος Συμβουλίου, νὰ προκαλέσῃ τὴν δαπάναις τοῦ Κράτους ἐνέργειαν διαγωνισμοῦ πρὸς ἐκποίησην τῶν τελικῶν σχεδίων τῶν ἀνεγερθησόμενων οἰκοδομημάτων ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ αὐτοῦ προγράμματος καὶ τῶν ὁρίων τοῦ αὐτοῦ ποσοῦ δαπάνης.

6ον) Τὸ τίμημα δύναται νὰ καταβληθῆ εἰς χρήματα ἢ δημόσια χρεώγραφα. Προτάσεις πρὸς ἀγορὰν τμημάτων τοῦ γηπέδου δὲν εἶναι δεκταί.

7ον) Τὸ ἀνώτερον ἐπιτρεπόμενον ὕψος ὀλοκλήρου τῆς οἰκοδομῆς δεόν νὰ μὴ ὑπερβαίῃ τὸ ἀναλογικὸν ὕψος ἐξ ἐνός ὁρόφου καταστημάτων καὶ τεσσάρων ὑπερκειμένων ὁρόφων, ἧτοι τὸ ὕψος ἐν ὅλῳ τῶν εἰκοσι καὶ ἐπτὰ μέτρων.

8ον) Ἐπιτρέπεται ἡ μετάθεσις τῆς οἰκοδομικῆς γραμμῆς ἐντὸς τῆς περιοχῆς τοῦ γηπέδου εἰς οἰκονόμους τῶν τεσσάρων περιβαλλουσῶν τὸ γήπεδον ὁδῶν.

9ον) Αἱ σχετικαὶ αἰτήσεις πρέπει νὰ ὑποβληθοῦν μέχρι τῆς 1 (14 ν. ἡμερ.) Μαΐου 1919.

Αἱ ὑποβληθησόμενα προτάσεις μέχρι τῆς κατακυρώσεως δύναται νὰ τροποποιηθοῦν ἐγκρίσει τοῦ Ἐπιτελεσθέντος Συμβουλίου.

10ον) Ἡ κατακύρωσις τῆς ἐκποίησης ἢ συστάσεως ἐπιφανείας ἀπόκειται εἰς τὴν ἐλευθέραν κρίσιν τοῦ Ἐπιτελεσθέντος Συμβουλίου, ὅπερ θέλει ἀποφασίσαι περὶ αὐτῆς μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημ. Ἔργων.

11ον) Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν αἱ ὑποβληθησόμενα προτάσεις δὲν ἤθελον κριθῆναι συμφέρουσαι τὸ Δημοσίον δύναται νὰ διατάξῃ νέαν δημοπρασίαν. Ἐπίσης δύναται νὰ προβῆ εἰς τὴν δι' ἰδιαιτέρας συμφωνίας παραχώρησιν τοῦ γηπέδου.

12ον) Αἱ αἰτήσεις ὑποβάλλονται εἰς τὸ Ἐπιτελεσθέντος τῆς Συγκοινωνίας (διευθύνσιν Δημ. Ἔργων) καὶ δεόν νὰ συνοδεύωνται ὑπὸ ἀποδείξεως καταθέσεως εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν λόγῳ ἐγγυήσεως ποσοῦ 100.000 δραχ. εἰς χρήματα ἢ δημόσια χρεώγραφα ἅτινα μετὰ τῶν τόκων, οὗς τυχὸν ἤθελον ἀποφέρει, θέλουσιν ἀποδοθῆναι μετὰ τὴν κατακύρωσιν εἰς τοὺς δικαιούχους ἢ θέλουσιν εἰσπραχθῆναι ἀπέναντι τοῦ τμήματος.

13ον) Τὸ ἀντίτιμον θέλει καταβληθῆ εἰς τέσσαρας δόσεις, ὧν ἡ πρώτη κατὰ τὴν σύναψιν τῆς σχετικῆς συμβάσεως ἢ δευτέρα ἐντὸς δύο μηνῶν, ἢ τρίτη ἐντὸς ἐτέρου δύο μηνῶν καὶ ἡ τετάρτη ἅμα τῇ μεταβίβασιν τῆς κατοχῆς.

Ἡ ἄρνησις τοῦ ὑπὲρ οὗ ἡ κατακύρωσις, ὅπως συνάψῃ τὸ Συμβούλιον τῆς πωλήσεως ἢ τῆς συστάσεως ἐπιφανείας συνεπάγεται ἀπώλειαν τῆς ἐξ 100.000 δραχ. ἐγγυήσεως.

Ἐπιτελεσθέντος ἐπανειλημμένην πρόσκλησιν ἀδέτησις ἐκ μέρους τοῦ ἀναδόχου τῶν ἐκ τῆς συμβάσεως ὑποχρεώσεων συνεπάγεται λόγῳ ποινικῆς ρήτρας πληρωμὴν ποσοῦ μέχρι 500.000 δραχ. καὶ ἔκπτωσιν παντὸς δικαιώματος ἐπὶ τοῦ γηπέδου.

Ἡ ποινικὴ ρήτρα ἐπιβάλλεται μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων ὑπὸ τοῦ Ἐπιτελεσθέντος Συμβουλίου δυναμένου τοῦ ἀναδόχου νὰ προσφύγῃ εἰς τὰ δικαστήρια, ἅτινα δικαιούνται νὰ ἐξετάσουν μόνον τὸ ζήτημα τῆς μετ' ἐπανειλημμένην πρόσκλησιν ἀδέτησεως τῶν ὁρῶν τῆς συμβάσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Φεβρουαρίου 1919.

Ὁ Ἐπιτελεσθέντος

Α. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

